

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Пловдив, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова

в присъствието на прокурора Д.Калчева.

като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно дело № 20225000600146 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 48 ЗЕЕЗА.

С Решение № 13/21.03.2023 г. по ЧНД № 41/2022г. на Окръжен съд – Смолян е допуснато изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на **** г. от Главния прокурор от департамент „Наказателно преследване“ на Република Л. за предаването на компетентните литовски власти на литовския гражданин М.У. /М.У./, роден на *****г. в гр. К., Република Л. с личен № ** с цел провеждане на наказателно производство по досъдебно производство № ** за престъпления по чл.182, ал.2 и чл.300, ал.1 от Наказателния кодекс на Република Л.. Със същото е взета и мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо до окончателното му фактическо предаване на съдебните власти на Република Л..

Недоволен от решението е останал М. У., който чрез служебния си защитник - адв. П.М. от АК – С. в законоустановения срок е подал въззивна жалба, като се отправени оплаквания за неговата незаконосъобразност, тъй като при постановяването му са били допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила и непълнота на доказателствата. Основните доводи са за това, че съдържанието на ЕЗА не отговаря на изискванията на чл.37, ал.1, т.1 - 7 от ЗЕЕЗА; не се съдържа точно, ясно и пълно описание на обстоятелствата, при които са били извършени твърдените престъпления като време и място; не се касае за деяние, попадащо в категорията измама, защото в ЕЗА е посочено мошеничество, но според НК нямаме предвидено престъпление под тази категория и накрая описаните две престъпления нямат еквивалент в българското законодателство. Тези непълноти и неточности, според защитата не могат да бъдат запълнени и се явява достатъчно основание за отказ да се изпълни ЕЗА, като не следва М.У. да бъде предаван на литовските власти.

В съдебно заседание пред настоящата съдебна инстанция исканото лице М.У. се явява лично и с новоназначения му служебен защитник - адв. А. от АК - П., като заявяват, че поддържат подадената жалба по изложените в нея съображения.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив, намира доводите им за неоснователни като предлага да се потвърди първоинстанционното решение.

Пловдивският апелативен съд, след като взе предвид изложените във въззивната жалба доводи, съобрази становищата на страните и извърши проверка за правилността на постановеното решение, намира за установено следното:

Жалбата е неоснователна

За да постанови обжалвания съдебен акт Смолянският окръжен съд е приел, че са налице всички положителни, общи и специални предпоставки по ЗЕЕЗА за изпълнение на Европейската заповед за арест по отношение на исканото лице М.У..

Настоящият въззивен състав споделя изцяло доводите на първоинстанционния съд, за това че издадената ЕЗА отговаря на изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА като форма и съдържание. Посочени са данни за самоличността и гражданството на исканото лице. Заповедта е издадена от компетентен орган в писмена форма, превод на български език и по съответния ред.

В заповедта е записано, че издирваното лице М.У. се търси, за да бъде проведено срещу него наказателно преследване за деяние, извършено на 26 март 2019г., в гр.К., Република Л., в клон на „Л.“, където при кандидатстване за банков кредит в размер на 20000 евро от банка * „В.“, е съставил и използвал пред банката неистински документ, в който удостоверил неверни обстоятелства – договор от 25 март 2016г. между М.У. и фирма на Обединеното кралство „С.“, за да докаже своята платежоспособност пред банката кредитор, в резултат на което е бил одобрен и банка * „В.“ му отпуснала кредит в размер на 15000 евро, който М.У. не е обслужвал и изначално е нямал намерение да го връща, а да го ползва за своя изгода.

От това е видно, че в съдържанието на ЕЗА има описание на престъпленията, за които се иска предаване, време и място на извършване, степен на участие, характер и правна квалификация на закононарушението, вид и размер на наказанието. Касае се за деяния, извършени на 26.03.2019г., които съставляват престъпления по чл.182, ал.2 и чл. 300, ал.1 от Наказателния кодекс на Република Л., представляващи измама/мошеничество и изготвяне на фалшив документ, наказуеми с лишаване от свобода до 8 години и до 3 години.

Правилно е отбелязано, че в конкретния случай едното от деянията попада в списъка по чл.36, ал.3, т.20 от ЗЕЕЗА и двойната наказуемост на деянието не е въведена като условие за предаването на исканото лице.

В мотивите на окръжния съд коректно е отразено, че деянията, за които е издадена ЕЗА от Главния прокурор от департамент „Наказателно преследване“ на Република Л. съставляват престъпление и по българския наказателен закон, а именно по чл.248а, ал.1 от НК, с предвидено наказание лишаване от свобода до 3 години и глоба от 1000 до 5 000 лева, както и по чл.309, ал.1 от НК с предвидено наказание до 2 години лишаване от свобода.

Основателно е отхвърлен доводът на защитата, че съдържанието на ЕЗА не отговаря на част от изискванията на чл.37, ал.1 от ЗЕЕЗА, тъй като в нея се съдържат данни за самоличността и гражданството на исканото лице, данни на издаващият орган, характер и правна квалификация на престъпленията, има описание на деянията, начинът им на извършване и формата на участие. Действително се касае за неприключило наказателно производство, при което обвинението е формулирано в един работен обем, като не би могло да се

изисква по-подробно описване на инкриминираната престъпна дейтелност на исканото лице. В настоящото производство не е от съществено значение извършването на преценка, до колко в терминологичен аспект изпълнителната дейтелност е посочена като мошеничество и до колко това отговаря на българския състав за престъплението измама, след като по общите белези има нужното съвпадение.

Важно условие за издаване на ЕЗА е търсеното лице да е напуснало пределите на държавата, в която спрямо него има висящо наказателно производство или по отношение на което е постановена мярка, изискваща задържане. С основание е съобразено, че в част /б/ от ЕЗА е посочен акта, въз основа на който се издава заповедта – Определение на съдебната палата в гр. К. към Окръжен съд –К. за налагане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на М.У. по ДП № **, т.е. и това условие е налице.

Действително не са налице абсолютните основания по чл. 39 ЗЕЕЗА предвиждащи отказ за предаване на исканото лице, както и факултативните основания, при които може да се откаже изпълнение на заповедта според чл. 40 от ЗЕЕЗА. И това е така, защото престъпленията, за които е издадена ЕЗА, не са амнистирани в Република България и не попадат под нейната наказателна юрисдикция; исканото лице М.У. не е осъдено за същото престъпление с влязла в сила присъда на българския съд или съд на трета държава членка и изтърпява или е изтърпяло наказание за тези престъпления; същият не е и малолетно лице, съгласно българското законодателство.

Въззивният съд счита, че не отговаря на действителността и твърдението в жалбата, че описаните две престъпления нямат еквивалент в българското законодателство, тъй като това е сторено в направения правен анализ от окръжния съд.

Правилно, с оглед на решението на съда за предаването на литовския гражданин на компетентните съдебни органи на Р. Л., спрямо същия следва задължително да се вземе мярка за неотклонение „Задържане под стража“ до приключването на процедурата по привеждане в изпълнение на решението, съобразно нормата на чл. 44, ал.7 от ЗЕЕЗА.

Предвид гореизложеното, Апелативният съд счита, че следва да се потвърди решението на Смолянския окръжен съд относно допускането на ЕЗА и предаване на исканото лице.

Поради, което и на основание чл.48 от ЗЕЕЗА,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 13/21.03.2023 г. по ЧНД № 41/2022г., с което Окръжен съд – Смолян е допуснал изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на ***** г. от Главния прокурор от департамент „Наказателно преследване“ на Република Л. за предаването на компетентните литовски власти на литовския гражданин М.У. /M.U./, както и взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____